

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 9C/23/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7614202245
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislava Semanová
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2014:7614202245.1

Rozhodnutie

Okresný súd Spišská Nová Ves, samosudkyňa JUDr. Stanislava Semanová, v právnej veci navrhovateľa Š.P. N., L.. XX.X.XXXX, J. K. XX proti odporkyniam: 1/ C.. C. N. L.. XX.XX.XXXX, J. K. XX a 2/ T. N., L.. XX.XX.XXXX, J. K. XX, v konaní o návrhu otca o zníženie výživného takto

rozhodol:

Návrh otca **z a m i e t a**.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ návrhom doručeným tunajšiemu súdu 5.2.2014 žiadal, aby súd znížil výživné z jeho strany pre odporkyňu v 2. rade na minimálnu sumu.

Na pojednávaní navrhovateľ uviedol, že od 9.11.2013 je práceneschopný. Z tohto dôvodu ku koncu minulého roku zrušil živnosť. Podnikal v oblasti stavebníctva. Pracoval i v zahraničí. V súčasnej dobe sa snaží nájsť si prácu. Jeho terajším príjmom sú nemocenské dávky vo výške cca 180,- eur mesačne. Žije v rodinnom dome, ktorý spolu s odporkyňou v 1. rade vlastní v rámci BSM. V súvislosti s bývaním uhrádza mesačne inkaso vo výške 132,84 eur. Okrem odporkyne v 2. rade má vyživovaciu povinnosť k dcére Patrícii, na ktorú uhrádza určené výživné vo výške 150,- eur mesačne. Návrh na zníženie výživného podal i vo vzťahu k tejto dcére. Určené výživné riadne uhrádza.

Odporkyňa v 1. rade, ktorá je matkou odporkyne v 2. rade s návrhom nesúhlasila. Uviedla, že v mesiacoch september 2013, december 2013 až február 2014 navrhovateľ výživné neuhradil. Ona je zamestnaná s čistým mesačným príjmom cca 630,- eur. S dcérami býva v podnájme, za ktorý mesačne uhrádza 280,- eur. Do zamestnania denne dochádza, za čo uhrádza cestovné vo výške 120,- eur mesačne. Okrem odporkyne v 2. rade má vyživovaciu povinnosť k dcére Patrícii, ktorá je študentkou 3. ročníka gymnázia. Má za to, že dôvodom, pre ktorý navrhovateľ nepracuje je alkohol, na ktorý míňa všetky peniaze. Požívanie alkoholických nápojov bolo i dôvodom rozvodu ich manželstva.

Odporkyňa v 2. rade s návrhom na zníženie výživného nesúhlasila. Uviedla, že je študentkou 1. ročníka denného štúdia Filozofickej fakulty Prešovskej univerzity. Je ubytovaná na internáte, za ktorý uhrádza 50,- eur mesačne. Za obedy uhrádza 30,- eur mesačne. Raňajky a večere si zabezpečuje sama. Počas víkendov dochádza domov, za čo uhrádza cestovné v sume 20,- eur mesačne. Výdavky na školu predstavujú cca 30,- eur mesačne. Tieto sú spojené so zabezpečením učebníc, kopírovania a pod. Ďalej uviedla, že po rozvode rodičov sa so sestrou snažili s otcom kontaktovať. Vždy keď sa s ním stretli, bol však pod vplyvom alkoholických nápojov. Preto sa s ním prestali kontaktovať.

Súd vykonal dokazovanie, vypočul účastníkov konania, oboznámil sa s listinnými dôkazmi a zistil nasledovne:

Zo spisu Okresného súdu Spišská Nová Ves č. 4C 69/2013 bolo zistené, že uznesením zo dňa 6.5.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 6.5.2014 súd schválil účastníkmi uzavretý súdny zmier, v zmysle ktorého bol navrhovateľ zaviazaný prispievať na výživu odporkyne v 2. rade výživným vo výške 150,- eur mesačne, počnúc 21. marcom 2013 vždy do 15-teho dňa v mesiaci k rukám navrhovateľky vopred. Zaostalé výživné za obdobie od 21.3.2013 do 30.4.2013 vo výške 203,23 eur mal navrhovateľ uhradiť jednorázovo do 30.6.2013. Z obsahu uvedeného spisu bolo zistené, že v čase tejto úpravy príjmy navrhovateľa z podnikania za rok 2012 činili 15 091,40 eur, výdavky 11 461,55 eur, t.j. základ dane činil 3 629,85 eur.

Zo spisu Okresného súdu Spišská Nová Ves č. 6C 285/2013 bolo zistené, že rozsudkom zo dňa 3.10.2013, ktorý nadobudol dňa 25.1.2014 právoplatnosť, súd návrh navrhovateľa na zníženie výživného na odporkyňu T. N. zamietol. V čase tohto rozhodnutia bol navrhovateľ po dobu dvoch mesiacov práceneschopný. V mesiaci júl 2013 mu boli vyplatené nemocenské dávky vo výške 69,80 eur a v mesiaci august 2013 vo výške 190,20 eur. Na pojednávaní pripustil, že už v septembri 2013 bol v zahraničí, kde zarobil okolo 2 000,- eur za dva týždne.

Z potvrdenia Prešovskej univerzity v Prešove, Filozofickej fakulty zo dňa 3.9.2013 bolo zistené, že odporkyňa v 2. rade je v akademickom roku 2013/2014 študentom 1. roka denného bakalárskeho štúdia.

Navrhovateľ podľa výpisu zo živnostenského registra ukončil podnikateľskú činnosť k 31.12.2013. Podľa daňového priznala jeho príjmy zo živnosti za rok 2013 činili 8 468,50 eur, výdavky 4 751,21 eur, t.j. základ dane činil 3 712,29 eur, čo mesačne predstavuje sumu 309,77 eur. Podľa potvrdenia sociálnej poisťovne bola navrhovateľovi v januári 2013 vyplatená nemocenská dávka vo výške 113,10 eur, v júli 2013 vo výške 69,80 eur, v auguste 2013 v sume 190,20 eur, v septembri 2013 v sume 104,30 eur, v novembri 2013 v sume 8,40 eur a v decembri 2013 v sume 190,20 eur.

Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 62 ods. 3 Zákona o rodine, každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené neplnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. (§ 2 písm. c) zákona č. 601/2003 Z.z. o životnom minime a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 372/2004 Z.z.).

Podľa § 62 ods. 4 Zákona o rodine, pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine, výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 77 ods. 1 Zákona o rodine právo na výživné sa nepremiľčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine , dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

Podľa § 78 ods. 3 Zákona o rodine , pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že od poslednej úpravy výživného zo strany otca pre odporkyňu v 2. rade sa pomery na strane navrhovateľa podstatne nezmenili. V čase určenia výživného jeho základ dane za rok 2012 činil 3 629,85 eur. Základ dane za rok 2013 činil 3 717,29 eur. U navrhovateľa teda nedošlo k podstatnej zmene pomerov, naopak jeho príjem sa zvýšil. Počet jeho vyživovacích povinností sa nezmenil. Naopak ku podstatnej zmene pomerov došlo na strane odporkyne v 2. rade. Táto v čase určenia výživného bola študentkou strednej školy, a to 4. ročníka gymnázia. V súčasnej dobe je študentkou 1. roka denného bakalárskeho štúdia Filozofickej fakulty Prešovskej univerzity v Prešove. V tejto súvislosti sa jej zvýšili náklady spojené s úhradou ubytovania, cestovným, ako aj zakupovaním školských potrieb.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd návrh otca na zníženie vyživovacej povinnosti k odporkyni v 2. rade zamietol. Návrh bol zamietnutý poukazujúc na ustanovenie § 75 ods. 1 veta druhá Zákona o rodine. V konaní bolo totiž preukázané, že navrhovateľ do 31.12.2013 podnikal na základe živnostenského oprávnenia. V roku 2013 mal ako podnikateľ ročný príjem vo výške 15 091,40 eur, čo predstavuje príjem vo výške 1 257,62 eur mesačne. V súčasnej dobe je práceneschopný. Podľa jeho vyjadrenia dôvodom zrušenia živnosti bola jeho práceneschopnosť. Existenciu zdravotných dôvodov, pre ktoré by nemohol naďalej vykonávať podnikateľskú činnosť však súdu žiadnym spôsobom nepreukázal. Na pojednávaní súdu sám uviedol, že sa snaží nájsť si prácu. Z uvedených dôvodov tak súd konštatuje, že navrhovateľ sa bez dôležitého dôvodu vzdal príjmu z podnikateľskej činnosti, a preto na túto zmenu u neho pri rozhodovaní neprihliadal.

Poukazujúc na uvedené skutočnosti súd návrh otca na zníženie výživného zamietol.

O trovách konania súd nerozhodoval poukazujúc na § 151 ods. 1 O.s.p. z dôvodu, že účastníci konania si náhradu trov neuplatnili.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Košiciach, písomne v troch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach /§ 42 ods. 3 O.s.p./ uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napadá, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona č. 233/1995 Zb. v znení neskorších predpisov. Ak ide o rozhodnutie

o výchove maloletých detí, môže podať návrh aj na súdny výkon rozhodnutia.